

Virkeligheden vil. Da Spørgsmaalet om Importregulering var i høj Grad i Forgrunden, var Tilbøjeligheden til at gaa med hertil af en saa betinget Art, at man slet ikke vidste, hvad Partiet vilde eller ikke vilde. Et Parti kan tage fejl, og for ens Fejl skal der være Tilgivelse, men jeg synes, man daarligt kan tilgive et Parti, at det ikke siger, hvad det vil i en vanskelig Situation. Skulde derfor det radikale Parti komme godt fra dette Valg, vil jeg finde det ganske uretfærdigt, fordi det, som sagt, aldrig har været muligt at faa virkelig at vide, hvad Partiet vil. Jeg tror imidlertid, at det kommende Valg for det radikale Parti vil blive, om ikke en Kamp paa Liv og Død, saa dog en Smule i den Retning. Jeg har ogsaa talt med radikale Mænd, som ikke var helt utilbøjelige til at mene noget i den Retning. Det kan være meget godt at være et Parti, som, om jeg saa maa sige, ligger i Midten, saa har man Mulighed for at kunne æde sig ind til begge Sider, men der er tillige den Svaghed derved, at man ogsaa kan blive spist op fra begge Sider, og det er den Mulighed, der kunde tænkes at blive til Virkelighed, hvis dette Valg ikke bliver meget gunstigt for det radikale Parti. Hvorvidt det bliver det eller ikke, vil Fremtiden vise, jeg synes ærlig talt ikke, de har fortjent det ret godt.

Saa har vi Partiet Venstre. Hvad det vil, er vel heller ikke helt sikkert. Efter Valget 1920, vilde Partiet forhandle til alle Sider, senere har det gennem en Dagsorden, som det selv har stemt for, erkendt, at den naturlige Følge af Valget i 1920 var, at det konservative Parti og Venstre skulde arbejde sammen. Om de staar fast paa dette eller ikke, vil Fremtiden komme til at vise. Naar imidlertid Venstre gaar i Kampen under Parolen, at Kampen staar for og imod paa den ene Side Socialdemokraterne, paa den anden Side Venstre, siger de noget der er bundforkert. Jeg maa give det ærede Medlem Hr. Rode Ret i, at som den politiske Situation ligger i Øjeblikket, staar Kampen mellem paa den ene Side Socialdemokratiet — med Tilhæng maaske, ingen ved det — og paa den anden Side det borgerlige Samarbejde. Skal der blive et Flertal imod Socialdemokratiet, eventuelt sammen med de Radikale, tror dog ingen, navnlig hvis de

Radikale gaar med Socialdemokraterne, paa, at dette vil naas af Venstre alene. For at et saadant Flertal kan vindes, er det altsaa nødvendigt at tage de Konservative med. Men naar Kampen føres om, til hvilken Side Flertallet skal ligge, tror jeg, at de fleste, de, der vil regne med Tal, maa erkende, at der, hvor Hovedkampen kommer til at ligge, bliver i Byerne, mellem det konservative Parti paa den ene Side og Socialdemokraterne paa den anden Side. Det Udfald, dette Valg faar talmæssigt, bliver bestemmende for, hvor Flertallet i den kommende Valgperiode kommer til at ligge; derom nærer jeg ingen Tvivl. Derfor er det mit Haab, at den Erkendelse, Partiet Venstre efterhaanden er kommet til, nemlig at den naturlige Følge af Valget i 1920 var, at de to Partier samarbejdede, maa holde sig, og holder den sig, kæmper vi for saa vidt paa samme Linie. Jeg mener altsaa, at hvad Venstre vil, ikke efter de senere Udtalelser er helt klart.

Hvad derimod det konservative Parti vil politisk set, derom er der ingen Tvivl. Vor Stilling er fuldkommen den samme nu som efter Valget i 1920: vi ønsker et borgerligt Samarbejde mellem de bærende Erhverv paa Landet og de bærende Erhverv i Byerne, med det Formaal at hjælpe alle disse Erhverv frem under de vanskelige Erhvervsforhold, snart for den ene Part, snart for den anden. Det er det, vi fra konservativ Side stræber imod, og det er derfor mit Haab, at vi maa mødes med alle dem, som mener, at det for Landet er det heldigste, at det Samarbejde, som faktisk er praktiseret gennem de tre Samlinger, der er gaaet siden sidste Valg, fortsættes. Denne Mulighed vil styrkes, jo stærkere de Konservative bliver, for om vor Stilling kan der ingen Tvivl være, vi har intet andet Sted at gaa hen, vi ønsker ikke Samarbejde til den anden Side. Men Venstre ja, der, er altsaa Usikkerheden. Jeg haaber, at denne Usikkerhed inden meget længe maa forandre sig til en behagelig Sikkerhed.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard fremsatte forskellige Bemærkninger